

РЕШЕНИЕ

№ 2896

гр. София, 23.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 22.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **12735**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК, във връзка с чл. 124 от Закона за държавния
служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Н. И. К. от [населено място], срещу Заповед № Z-650 / 14. 11. 2025 г. на
председателя на Комисия за защита от дискриминация, за налагане на дисциплинарно наказание
„забележка“.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че
заповедта е издадена в противоречие с материалния закон, тъй като не е извършила посоченото
дисциплинарно нарушение. Излага съображения за съществени нарушения на
административнопроизводствените правила изразяващи се в липса на мотиви, място на
извършеното нарушение, както и че не е спазена процедурата по чл. 93 от ЗДСл, тъй като не са и
изискани от органа по назначаването писмените й обяснения, както и не е изслушана. Сочи се, че
дисциплинарното производство е осъществено от нелегитимен дисциплинарен съвет, както и че
не е взето предвид цялостното й поведение. Моли, съдът да постанови решение, с което да се
отмени оспорената заповед.

Ответникът – председателя на Комисия за защита от дискриминация, чрез процесуалния си
представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и
прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна
страна следното:

Не се спори между страните, че жалбоподателката Н. И. К. заема длъжността „главен

юрисконсулт“ в дирекция „Административно-правно обслужване“ на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/.

С докладна записка вх. № 12-11-2150 / 17. 09. 2025 г. на главния секретар на КЗД, е уведомен председателят на КЗД, че на 16. 09. 2025 г. в служебните помещения на КЗД, е осъществен нерегламентиран достъп от външно лице, без знанието на представител на охранителната фирма. Допускането на външно лице е извършено със съдействието на служители на КЗД, между които и Н. К..

Със заповед № 580 / 20. 10. 2025 г. на председателят на КЗД е образувано дисциплинарно дело срещу Н. С. и Н. К..

С протокол от 23. 10. 2025 г. е проведено заседание на дисциплинарния съвет.

Със Заповед № Z-650 / 14. 11. 2025 г. на председателя на КЗД на Н. К. е наложено дисциплинарно наказание „забележка“. Заповедта е връчена на 18. 11. 2025 г.

С жалба от 26. 11. 2025 г. е оспорена горепосочената заповед по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес, подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед, е издадена от компетентен орган – председателя на КЗД, който се явява органа по назначаването на служителите в комисията, в съответствие с чл. 92, ал. 1 от ЗДСл.

Съдът счита, че е спазен срока за налагане дисциплинарно наказание по чл. 94, ал. 1 от ЗДС, но при издаването на оспорения акт са допуснати други съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съдът счита за основателни изложените в жалбата доводи, че не са приети писмените обяснения на държавния служител преди налагане на дисциплинарно наказание.

Съгласно чл. 93, ал. 1 от ЗДСл, дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства. Изискването за даване на срок за писмени обяснения и за изслушване на държавния служител е кумулативно и това следва от буквалната редакцията на текста, където след промяната в ДВ, бр. 24/2006 г. законодателят използва съюзът „и“, вместо „или“. Алтернативното изслушване или даване на срок за писмени обяснения беше предишното законодателно разрешение.

По настоящото дело от К., още преди образуването на дисциплинарното производство, са изискани писмени обяснения по конкретно формулирани въпроси, като същата е представила писмени обяснения на 16. и 17. септември 2025 г., като върху тях не е отбелязано, че са приети от дисциплинарна наказващия органц

В същото време, в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание не е посочено, че са взети предвид, нито по някакъв друг начин са обсъдени дадените от служителя писмени обяснения.

От друга страна няма никакви доказателства, че държавния служител е бил изслушан от органа по назначаването, съобразно посоченото по-горе кумулативно изискване на законовата норма.

С разпореждането за насрочване на делото са дадени изрични указания до ответника, с оглед твърденията в жалбата, да се представят доказателства, че държавния служител е изслушан преди налагането на дисциплинарно наказание.

По делото не се представиха никакви доказателства (писмени или свидетелски показания), които да удостоверят изслушването на държавния служител, още повече че доводи, че К. не е изслушана се съдържат още в подадената жалба. При това положение, доколкото ответника не

доказва благоприятен за него факт, свързан със законосъобразното провеждане на процедурата по налагане на дисциплинарно наказание, съдът приема, че такова изслушване не е проведено.

Фактът, че в рамките на образуваното дисциплинарно производство държавния служител не е изслушан, представлява съществено нарушение на административно-производствените правила, поради което съдът, в изпълнение на разпоредбата на чл. 93, ал. 2 ЗДСл следва да отмени дисциплинарното наказание, без да разглежда спора по същество. Не се констатира и фактически основания от визираните в ал. 3 на чл. 93 ЗДСл – обясненията да не са представени по вина на държавния служител.

Изброените задължения на органа – да приеме писмените обяснения и да изслуша държавния служител, са кумулативно предвидени, с оглед гарантиране правото на защита на уличеното в дисциплинарни нарушения лице, като неизпълнението на което и да е от тях води до процесуално нарушение, опорочаващо акта до степен, налагаща неговата отмяна, като в този смисъл са Решение № 5206 / 28.05.2007 г. на ВАС по адм. д. № 12395/2006 г., Решение № 3704 / 13.04.2007 г. на ВАС по адм. д. № 10830/2006 г., Решение № 6285 от 23.06.2003 г. на ВАС по адм. д. № 3471/2003 г., V о., Решение № 10990 от 9.12.2005 г. на ВАС по адм. д. № 3963/2005 г., V о., Решение № 11011 от 5.12.2002 г. на ВАС по адм. д. № 7160/2002 г., V о., Решение № 3143 от 6.03.2013 г. на ВАС по адм. д. № 71/2013 г., 5-членен с-в, Решение № 9773 от 28.06.2013 г. на ВАС по адм. д. № 7056/2013 г., 5-членен с-в, и др.

Само за пълнота следва да се добави, че са налице и другите съществени нарушения на административнопроизводствените правила, посочени в жалбата, тъй като не е посочено къде е извършено нарушението, липсва преценка тежестта на нарушението, настъпилите вредни последици и цялостното поведение на служителя, като освен това се сочи, че с поведението си служителя е нарушил „Заповед № 29.11. 2019 г. на председателя на КЗД“, без обаче да е посочено кой номера е заповедта, а има само дата. От друга страна, липсват и доказателства, че тази заповед е съобщена на жалбоподателката, за да се твърди, че същата я е нарушила.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила – отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

При този изход на спора ще следва ответника, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, да заплати на жалбоподателя сторените разноси, но такива не са поискани и всъщност не са направени, поради което не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Н. И. К. от [населено място], Заповед № Z-650 / 14. 11. 2025 г. на председателя на Комисия за защита от дискриминация, за налагане на дисциплинарно наказание „забележка“.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, съобразно чл. 124, ал. 1 от ЗДСл.

СЪДИЯ:

